

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o miarach¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Obowiązek stosowania legalnych jednostek miar dotyczy użytkowania przyrządów pomiarowych, wykonywania pomiarów i wyrażania wartości wielkości fizycznych.

2. Jednostki miar inne niż legalne jednostki miar mogą być stosowane, na mocy porozumień międzynarodowych, w transporcie morskim, lotniczym i kolejowym.

3. Dopuszczalne jest stosowanie dodatkowych oznaczeń wyrażonych w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar. Oznaczenie wyrażone w legalnej jednostce miary ma charakter nadrzędny, w szczególności musi być wyrażane znakami nie mniejszymi niż znaki wyrażające inną jednostkę miary.”;

2) w art. 22a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przestrzeganie obowiązku stosowania legalnych jednostek miar podczas użytkowania przyrządów pomiarowych, wykonywania pomiarów i wyrażania wartości wielkości fizycznych;”;

3) w art. 26 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyraża wartości wielkości fizycznych w jednostkach miar innych niż legalne,”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/3/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę Rady 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (Dz. Urz. UE L 114 z 07.05.2009, str. 10).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 91, poz. 740.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej regulacji jest implementacja do prawa polskiego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/3/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę Rady 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (Dz. Urz. UE L 114 z 07.05.2009, str. 10).

Dyrektywa niniejsza wprowadza istotne zmiany odnoszące się do zakresu obowiązku stosowania legalnych jednostek miar, tzn. przede wszystkim jednostek Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI), a także ich dziesiętne podwielokrotności i wielokrotności oraz pewne jednostki stosowane wyłącznie w specyficznych dziedzinach. Zgodnie z pierwotnym brzmieniem art. 2 lit. a dyrektywy Rady 80/181/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar i uchylającej dyrektywę 71/354/EWG (Dz. Urz. UE L 39/40 z 15.02.1980, str. 3) obowiązek stosowania legalnych jednostek miar dotyczył „używania przyrządów pomiarowych, dokonywania pomiarów oraz wyrażania wartości wielkości w jednostkach miar w dziedzinie gospodarki, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego, jak również dla celów administracyjnych”. Powody, dla których wprowadzono obowiązek stosowania legalnych jednostek miar, zachowują swoje znaczenie również w innych dziedzinach życia, np. ochronie środowiska czy ochronie praw konsumentów. Dlatego też obowiązek, o którym mowa w art. 2 dyrektywy 80/181/WE, a który w polskim prawie znalazł swoje odzwierciedlenie w art. 6 ust. 1 ustawy – Prawo o miarach, nie powinien być ograniczony jedynie do określonych obszarów, jak gospodarka, zdrowie publiczne, bezpieczeństwo publiczne czy cele administracyjne. Efektem tego przekonania było wykreślenie tych pojęć z art. 2 lit. a dyrektywy 80/181/EWG i zawarta w projekcie propozycja odpowiedniej zmiany art. 6 ust. 1 ustawy.

Dyrektywa 80/181/EWG zezwala w art. 3 na stosowanie dodatkowych oznaczeń wyrażonych w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar. Przepis ten miał w założeniu charakter przejściowy i stosowanie dodatkowych oznaczeń miało być dopuszczone jedynie do dnia 31 grudnia 1989 r. (art. 3 ust. 2 dyrektywy 80/181/EWG). Jednakże data ta była dwukrotnie przekładana – najpierw do końca 1999 r. (art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 89/617/EWG z dnia 27 listopada 1989 r. zmieniającej dyrektywę 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw

Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar), następnie do końca 2009 r. (art. 1 ust. 1 dyrektywy 1999/103/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 stycznia 1999 r. zmieniającej dyrektywę 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar). Analiza funkcjonowania wspólnego rynku i ocena skutków regulacji dokonana w ramach prac nad dyrektywą 2009/3/WE wskazała, że względy praktyczne przemawiają za utrzymaniem możliwości używania dodatkowych oznaczeń i nadania jej charakteru trwałego i ciągłego. Podstawowym powodem zapewnienia takiej możliwości była chęć likwidacji barier dla przedsiębiorstw wspólnotowych zajmujących się eksportem do niektórych państw trzecich (zwłaszcza do Stanów Zjednoczonych), które wymagają, aby produkty były oznaczone innymi jednostkami niż legalne jednostki miar.

W celu wdrożenia zmienionego ust. 2 w art. 3 dyrektywy 80/181/EWG oraz pełnego i definitywnego zaznaczenia w ustawie – Prawo o miarach możliwości stosowania dodatkowych oznaczeń proponuje się dodanie ust. 3 w art. 6. Zgodnie z projektowanym przepisem jest dopuszczalne stosowanie oznaczeń wyrażonych w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar. Należy podkreślić, że oznaczenia te mają charakter dodatkowy, a więc nie mogą zastępować oznaczeń wyrażonych w legalnych jednostkach miar, a tylko mogą być używane obok nich. Projektowany art. 6 ust. 3 wskazuje na nadrzędny, podstawowy charakter oznaczeń w legalnych jednostkach miar, w stosunku do którego dodatkowe oznaczenie ma charakter uzupełniający. Projektowany przepis art. 6 w ust. 3, wzorem dyrektywy 80/181/EWG, nie precyzuje sposobu realizacji wymogu nadrzędności oznaczenia wyrażonego w legalnych jednostkach miar, pozostawiając swobodę adresatom ustawy. Jedyną wyraźnie wyrażoną gwarancją charakteru oznaczenia wyrażonego w legalnych jednostkach miar jest nakaz używania znaków nie mniejszych od znaków używanych przy oznaczeniu dodatkowym.

Zmiana brzmienia art. 22a ust. 1 pkt 1, która ma na celu doprecyzowanie zakresu kontroli wykonywanej przez organy administracji miar, oraz art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo o miarach, dotyczącego sankcji za nieprzestrzeganie jej przepisów, jest konsekwencją projektowanej zmiany art. 6 ust. 1 obowiązującej ustawy.

Z uwagi na fakt, że z przepisu art. 2 ust. 1 dyrektywy 2009/3/WE wynika obowiązek wdrożenia zawartych w niej rozwiązań do krajowych porządków prawnych poszczególnych

państw członkowskich UE w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz ich stosowania w terminie od dnia 1 stycznia 2010 r., projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem art. 1 pkt 3, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie należy wskazać, że ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie omawianej regulacji i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Pozostałe przepisy dyrektywy 2009/3/WE zostaną implementowane do prawa polskiego rozporządzeniem Rady Ministrów zmieniającym rozporządzenie w sprawie legalnych jednostek miar.

Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) – stanowi w całości wdrożenie prawa wspólnotowego.

Projekt omawianej regulacji został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana ustawa oddziałuje na organy administracji miar, jak również producentów, podmioty wprowadzające przyrządy pomiarowe do obrotu oraz użytkowników tych przyrządów.

2. Konsultacje społeczne

Projektowana regulacja została przekazana do konsultacji społecznych z organami administracji miar, producentami oraz następującymi podmiotami wprowadzającymi przyrządy pomiarowe do obrotu, użytkownikami tych przyrządów i organizacjami gospodarczymi reprezentującymi interesy ww. przedsiębiorców:

- 1) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 2) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 3) Business Centre Club,
- 4) Związkiem Pracodawców Przemysłu Urządzeń Pomiarowych,
- 5) Wojskowym Centrum Metrologii,
- 6) Polską Akademią Nauk,
- 7) Naczelną Organizacją Techniczną,
- 8) Polskim Centrum Akredytacji.

Żaden z zainteresowanych podmiotów nie zgłosił uwag ani propozycji zmian do treści projektowanej regulacji.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa ani dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało zasadniczego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Możliwość stosowania dodatkowych oznaczeń w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar powinna w szczególności ułatwić eksport towarów do państw trzecich (np. Stany Zjednoczone), które wymagają stosowania innych jednostek miar.

6. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Nie dotyczy.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o miarach			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH¹⁾:		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/3/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę Rady 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (Dz. Urz. UE L 114 z 07.05.2009, str.10)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- -ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1 pkt 2 dyrektywy 2009/3/WE	artykuł 2 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) Zobowiązania wynikające z art. 1 dotyczą stosowanych przyrządów pomiarowych, dokonywanych pomiarów oraz podawania wartości wielkości wyrażonych w jednostkach miar.”	T	Art. 1 pkt 1 (w zakresie art. 6 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo o miarach)	Art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „Art. 6. 1. Obowiązek stosowania legalnych jednostek miar dotyczy użytkowania przyrządów pomiarowych, wykonywania pomiarów i wyrażania wartości wielkości fizycznych. 2. Jednostki miar inne niż legalne jednostki miar mogą być stosowane, na mocy porozumień międzynarodowych, w transporcie morskim, lotniczym i kolejowym.”	W obecnie obowiązującej ustawie przepis ust. 2 brzmi następująco: „Art. 6. 2. Jednostki miar inne niż określone w art. 5 mogą być stosowane w gospodarce w dziedzinach: transportu morskiego, lotniczego i kolejowego, na mocy porozumień międzynarodowych”. Obecnie zaproponowane brzmienie tego przepisu jest konsekwencją nadania nowego brzmienia przepisowi art. 6 ust. 1 (wdrażającego art. 1 pkt 2 dyrektywy 2009/3/WE).
Art. 1 pkt 3 dyrektywy	artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dozwolone jest stosowanie	T	Art. 1 pkt 1 (w	Art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:	Projektowany art. 6 ust. 3 – zdanie drugie – zgodnie

2009/3/WE	dodatkowych oznaczeń.”.		zakresie art. 6 ust. 3 – zdanie pierwsze ustawy – Prawo o miarach)	„Art. 6. 3. Dopuszczalne jest stosowanie dodatkowych oznaczeń wyrażonych w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar. Oznaczenie wyrażone w legalnej jednostce miary ma charakter nadrzędny, w szczególności musi być wyrażane znakami nie mniejszymi niż znaki wyrażające inną jednostkę miary.”	z art. 3 ust. 4 dyrektywy 80/81/WE wskazuje na nadrzędny, podstawowy charakter oznaczeń w legalnych jednostkach miar, w stosunku do którego dodatkowe oznaczenie ma charakter uzupełniający. Projektowany przepis wzorem ww. dyrektywy nie precyzuje sposobu realizacji wymogu nadrzędności oznaczenia wyrażonego w legalnych jednostkach miar, pozostawiając swobodę adresatom ustawy. Jedyłą wyraźnie wyrażoną gwarancją charakteru oznaczenia wyrażonego w legalnych jednostkach miar jest nakaz używania znaków nie mniejszych od znaków używanych przy oznaczeniu dodatkowym.
Art. 2 ust. 1 dyrektywy 2009/3/WE	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, nie później niż dnia 31 grudnia 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Teksty tych przepisów przekazują niezwłocznie Komisji. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2010 r. Przepisy przyjęte przez państwa	T	Art. 2 oraz odnośnik do tytułu ustawy	Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 3, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. 1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/3/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę Rady 80/181/EWG	

	członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.			w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (Dz. Urz. UE L 114 z 07.05.2009, str.10).	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
Art. 1 pkt 2	w art. 22a w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) przestrzeganie obowiązku stosowania legalnych jednostek miar podczas użytkowania przyrządów pomiarowych, wykonywania pomiarów i wyrażania wartości wielkości fizycznych;”.	Zmiana brzmienia art. 22a ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo o miarach, która ma na celu doprecyzowanie zakresu kontroli wykonywanej przez organy administracji miar jest konsekwencją projektowanej zmiany art. 6 ust. 1 obowiązującej ustawy – Prawo o miarach.			
Art. 1 pkt 3	w art. 26 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wyraża wartości wielkości fizycznych w jednostkach miar innych niż legalne;”.	Zmiana brzmienia art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo o miarach, dotyczącego sankcji za nieprzestrzeganie jej przepisów, jest konsekwencją projektowanej zmiany art. 6 ust. 1 obowiązującej ustawy – Prawo o miarach.			

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

MLC
3)

Warszawa, 11 stycznia 2010 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu

Maciej Szpunar

DPUE - 920-1824-09-10/JG /1
Min. RS | Op | 27 | JG | 2010

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej:

- projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o miarach,
- projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie legalnych jednostek miar,

wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Radosława Sikorskiego

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonymi projektami:

- ustawy o zmianie ustawy – Prawo o miarach (RM-10-173-09) oraz,
- rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie legalnych jednostek miar (RM-110-175-09),

(pismo z dnia 31.12.2009 r., nr DRE-II-0211-10-AB/09 dot. DRM-10-56(2)09), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy oraz projekt rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

fax
42 11 / 10